

Nie Zapomnij Kochanie

Antonina Krzysztoń

Nie zapomnij Kochanie
zapalić jedną z lamp,
By znużony wędrowiec
Nie poczuł się sam.
Ptaki zasnuły niebo połyskliwą mgłą,
żegnając zimę,
odfruwają stąd.
Czy nie najważniejsze jest,
by lampy płomienny blask,
przynosił nadzieje tym, którym światła brak?
Świeć się świeć najczulej rozświetlaj każdy mrok,
przywróć nadzieje
tym, którzy odejdą stąd.
Nie zapomnij kochanie
zapalić jedną z lamp,
by znużony wędrowiec
nie poczuł się sam.